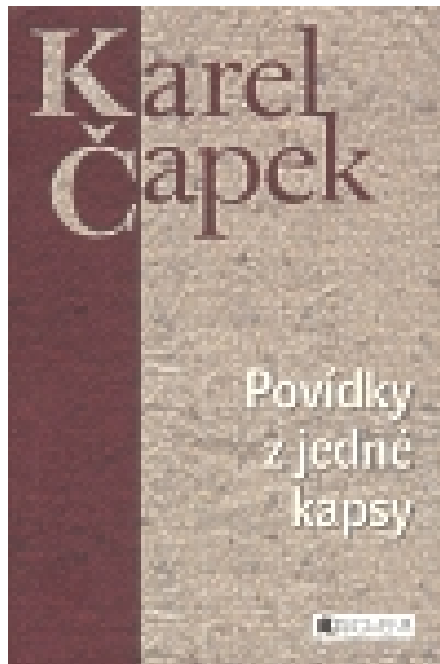

Povídky z jedné kapsy

Karel Čapek

[Download now](#)

[Read Online](#) ➔

Povídky z jedné kapsy

Karel Šapek

Povídky z jedné kapsy Karel Šapek

Sborník detektivních povídek z pera Karla Šapka patří ke skvostům české moderní prózy a právem náleží do zlatého fondu české literatury. Příběhy s kriminální zápletkou autor povýšil na studie člověčenství, které dokáží vždy překvapit a zaujmout. Náměty povídek jsou natolik originální, že byly mnohokrát použity pro filmové zpracování.

Povídky z jedné kapsy Details

Date : Published 2007 by Fragment (first published January 1st 1978)

ISBN : 9788025305164

Author : Karel Šapek

Format : Paperback 152 pages

Genre : European Literature, Czech Literature, Classics, Short Stories, Academic, School

 [Download Povídky z jedné kapsy ...pdf](#)

 [Read Online Povídky z jedné kapsy ...pdf](#)

Download and Read Free Online Povídky z jedné kapsy Karel Šapek

From Reader Review Povídky z jedné kapsy for online ebook

Tomáš Ulej says

Opä? po rokoch a opä? tá istá rozkoš z ?ítania. Malé detektívne poviedky ale vrcholom zážitku nie je zlo?in ani vyšetovanie, ale môc? o tom niekomu hovori?. ?íra nádhera.

Will says

"P?ítomni byli zvláš?: ministr vnitra, ministr spravedlnosti, policejní prezident, ?ada poslanc?, n?kolik vysokých ú?edník?, vynikající právníci, p?ední u?enci a ovšem i zástupci tisku; nebo? ti musejí být p?i všem.

'Pánové,' za?al profesor harvardské univerzity C. G. Rouss, náš proslulý americký krajan, 'experiment, který já vám budu ukázat, spo?ívá na starších pracech velké ?ady mých u?ených koleg? a spolupracovník?; indeed, na celé v?ci není už nic nového a eh, really, je to... Je to stará vesta,' vyhrkl radostn?, vzpomenuv si na to pravé slovo. 'Jenom ta method užití a eh, a praktická upot?ebitelnost n?kterých teoretických experiences byla ob?ektem mé práce. Já prosím nejvíc pány kriminalisty, aby oni v?c posoudili podle své practice. Well.

Tedy celá v?c je ta: já vám ?eknu slovo, a vy mn? musíte ?íci jiné slovo, které vás v ten moment napadne, a? je to t?eba nonsense, eh, blbost, já míním nesmysl. A nakonec já vám podle t?ch slov, co vy mn? dáte, ?eknu, co vy máte v hlav?, na co vy myslíte a eh, a co vy skrýváte. Rozumíte vy tomu? Já vám to nebudu vyložit theoretically; to jsou asociace, potla?ené p?edstavy, trochu sudžesce a takové v?ci. Já budu moc krátký: to se musí vy – eh, well, vylou?it v?le a úvaha; tím se vybaví podv?domé connexions a já z toho budu poznat, co – co –' Slavný profesor tápal po slov?. 'Well, what's on the bottom of your mind.'

'Co je na dn? vaší duše,' napov?d?l n?kdo z auditoria.

'Docela tak,' d?l C. G. Rouss uspokojen?. 'Vy jenom musíte ?íkat automatically, co vám v ten moment p?ijde na jazyk, beze vší control a ryzervy. M?j byznys potom bude, analajzovat vaše p?edstavy. That's all. Tak já vám to chci ukázat na jednom kriminálním kejsu, eh, p?ípadu, a potom na n?kom z auditory, kdo se bude p?ihlásit. Well, pan direktor od police nám bude ?íkat, co je to za kejs s tím mužem. Já prosím.'"

Veronika Sebechlebská says

Tieto poviedky sú ak tá odroda ?erešie?, ?o sa volá Už len jednu.*

*V niektorých publikáciách uvádzaná aj ako Toto bude fakt posledná prípadne Idem umy? riad, len ešte túto jednu.

Fabio says

Delitti, giudizi, misteri e altre amenità in salsa ceca

24 racconti 24. Ricorrono misteri, delitti, giudizi umani e divini, picchi e bassezze dell'animo umano.

Per una volta ?apek non mi incanta completamente - doveva accadere, prima o poi -, anche se non mancano alcuni tocchi di genio. L'atmosfera è generalmente più amara che nel resto della produzione dell'autore, e i racconti migliori sono quelli dove questa amarezza viene stemperata (o sottolineata, fate vobis) dall'ironia: la follia di rispettare alla lettera ogni divieto, anche se privo di senso, sconfitta dalla pazzia vera e propria (*Il crisantemo azzurro*); una distrazione che mostra quanto possano essere simili i caratteri di un freddo assassino e dell'integerrimo procuratore che ne vuole la condanna (*Il chiaroveggente*); la repulsione nei confronti dell'ignoto che si tramuta in simpatia per il conosciuto (*L'antipatico*); l'importanza della poesia nel processo investigativo (*Il poeta*); il pericolo insito nel riflettere su chi potrebbe odiarci (*Tentato omicidio*); la difficoltà di essere libero (*Scarcerato*).

In tre tra i racconti più interessanti della raccolta, ?apek si interroga sulla giustizia divina e umana. Nel primo, un Dio troppo pieno di comprensione per emettere sentenze lascia a degli uomini il compito di giudicare (*Il giudizio universale*): *...perché tu, Dio, non giudichi da te? - chiese Kugler meditabondo. - Perché so tutto. Se i giudici sapessero tutto, ma proprio tutto, nemmeno loro potrebbero giudicare; se solo fossero capaci di capire tutto, allora proverebbero compassione. Come potrei giudicarti io? Il giudice conosce solo le tue cattive azioni, ma io so tutto di te. Tutto, Kugler. Ecco perché non posso giudicarti. - E perché quei giudici... quegli uomini... anche in cielo? - Perché l'uomo appartiene all'uomo. Io sono, come vedi, soltanto un testimone, ma del castigo, del castigo decidono gli uomini. Anche in cielo. Credimi Kugler, è giusto così: gli uomini non si meritano altra giustizia che quella umana.*

Nel secondo, *Delitto nel casolare*, è l'uomo che vorrebbe delegare a Dio il compito di giudicare, soprattutto quando entrano in gioco gli elementi fondanti della cultura contadina, il richiamo ancestrale di due terreni che desiderano ardentemente "stare insieme".

Nel terzo ed ultimo (*Delitto alla posta*), per amor della Giustizia, un gendarme si erge a giudice inappellabile nel punire due assassini, ma conclude la sua narrazione esprimendo al contempo dubbi e certezze: *Sono solo un gendarme, signore, ma questo glielo posso confermare sulla mia esperienza: non so se esista un Dio onnisciente e onnipotente, de resto anche se ci fosse non ci aiuterebbe, ma Qualcuno assolutamente giusto vi dico che ci dev'essere. Questo sì, signore. Noi possiamo solo punire, ma ci deve pur essere qualcuno che sappia perdonare. La giustizia somma, quella vera, credo sia qualcosa di stupefacente, come l'amore.*

Alla fine, non si sa più in cosa credere. In niente, forse <https://www.youtube.com/watch?v=yOjpK...>

Nikol says

Knihu odkládám. 7 m?síc? trápení a kniha nedo?tena.

Eliška ** says

4,8??

Pavel says

Povídky povětšinou ze soudního a policejního prostředí. Ve všech se něco hledá: tu ztracený spis, tu vzácná květina, ale většinou vina a spravedlnost. Hodně povídek je psáno lehkým tónem, ale z několika až zamrazí (Případ Selvinův, Oplatkův konec, Zločin v chalupě, Zločin na poště).

Kdyby v tom nevystupovali etníci a radové, nepoznal bych, že to bylo vydáno v roce 1929. Āpkovi bylo 39 let a o lidech toho věděl zatraceně hodně.

Miranda Grey says

Sbírka povídek z policejního prostředí: svižná, humoristická, morálně vyzývavá s podivnou melancholií a všední přátelskostí, jenž sbližuje tenáče s vypravěčem. Příběhy jsou krátké, psané obyčejnou mluvou, a tak se dají přímo výborně zhltnout jako jednohubky. Závěry k zamyšlení: příkladem Poslední soud. Sem tam se opakovaně objevuje postava doktora Mejzlíka se svým sakramentským šťstím.

Barawe says

3.5 Zajímavé, překvapivé?ivé ale některé povídky se mi zdály dost podobné a stalo se i, že příliš podobné povídky šly hned za sebou, takže se překvapení z konce/rozuzlení prostě minulo úínkem.

Petra says

Āpek vedel písať o bežných veciach takým spôsobom, ako málokto. Krásne, s citom, nadhľadom, humorom a iróniou. V týchto krátkych poviedkach dokázal na malej ploche vykresliť dômyselný príbeh, neuveriteľne presvedčivo opísať rôznorodé typy postáv a poukázal na absurdnosť ľudského správania.

V týchto poviedkach ma zaviedol ma spolu s detektívmi a policajtmi na miesto činu a ja som s napätím (ale často aj s úsmevom) sledovala rozuzlenie prípadu :)

Zuzana says

Āpek je mistr kratších próz. Jeho povídky jsou skvělé.

Iveta Skutková says

Já prostě miluju Āpkův styl psaní! Po R.U.R. jsem se pustila do Povídek a bylo to skvělé. A aťkoliv já audio knížky moc nevyhledávám, nemůžu se ubránit pocitu, že tady by to jako audio vyznělo ještě líp. Přvodně jsem myslela, že každá povídka bude absolutně samostatná a úplně o něčem jiném, takže mě překvapila jejich nepatrná provázanost, kdy sice opravdu byla každá povídka jiná, ale všechny byly z kriminálního

prostředí a občas jsme se s některými postavami setkali ve více příbězích. Nicméně každá povídka mě zaujala, některé byly opravdu hodně dobře promyšlené a člověk nad některými případy prostě musel kroutit hlavou. Rozhodně se pustím i do Povídek z druhé kapsy a třeba u mě stále stoupá.

Terez says

Občas se mi stane, že zatímco čtu jednu knihu, která mě nebaví, jen tak mimochodem v mezičase přečtu jinou knihu. Tak tomu bylo v tomto případě. Tedy, tohle je tak knížka, kterou jsem přečetla vlastně náhodou. Apkov styl psaní je mi sympatický, že se píše, jsem ráda, že toho napsal tolik, že to snad nikdy nebudu mít všechno přečtené. A navíc se mi tyto povídky můžou hodit do maturitní tetby, což už bohužel začíná být aktuální.

Přít hvězda, protože se mi to líbilo.

Peťo Teplický says

mám ve mě rád Apkově láskavé povídky, z kterých prouí jeho poznanie a záujem o druhých lidí a ich příběhy - väčšina poviedok sú tak trochu detektívky s prekvapivým koncom, ale je to skôr forma na rozbor ľudských charakterov - rád si ich prečítam kedykoľvek opäť

Anne says

Apkov styl je perfektní. Přívý, okamžitě chytí a vtáhne do děje. U některých povídek mi přišlo až škoda, že skončily tak brzy, jiné jsem zase dost dobře nepochopila... Víím, že se ke knize jednou určitě vrátím a třeba se na ně budu dívat zase jinak :-)
